

Το αποσυρθέν νομοσχέδιο να μείνει στο συρτάρι του Υπουργού! **(Κάποιες πρώτες σκέψεις για το νομοσχέδιο...)**

Το αποσυρθέν νομοσχέδιο για τα δεσποζόμενα και αδέσποτα ζώα διαπνέει, στα πλαίσια του φιλελευθερισμού που προωθείται σε όλες τις πτυχές της κοινωνίας, το πνεύμα ότι το να κατέχεις ένα ζώο συντροφιάς είναι προνόμιο για το οποίο πρέπει να πληρώσεις και όχι δικαίωμα. Το νομοσχέδιο, έρχεται να επιτελέσει ακόμα ένα φοροεισπρακτικό μέτρο (ετήσια πρόστιμα για ατσιπάριστα ζώα, επιβολή προστίμων σε κτηνιάτρους που περιθάλλουν ατσιπάριστα ζώα, τέλη εφαρμογής τσιπ στους δήμους κτλ.) και όχι λύση στο πραγματικό πρόβλημα των αδέσποτων.

Παρά τα 15 χρόνια αποτυχίας της ανάθεσης των αδέσποτων στους δήμους, το Υπουργείο εμμένει στο σχήμα: ο κάθε Δήμος και τα αδέσποτα του (και οι φιλόζωοι ως εκλογική πελατεία του κάθε δημάρχου). Δεν παρέχει χρηματοδότηση στους δήμους για τις υποδομές που θα χρειαστούν για την υλοποίηση του νόμου, ούτε καν για την είσπραξη των υποτιθέμενων φόρων.

Η Πολιτεία αντί να βρει τρόπους να προάγει την υιοθεσία ζώων, θεωρεί τους φιλόζωους υπεύθυνους για την παραγωγή αδέσποτων και τους βάζει να πληρώσουν γι' αυτό. Πρώτο τους μέλημα, δηλαδή είναι η εξεύρεση πόρων για τη διαιώνιση της σημερινής κατάστασης και όχι η λύση του προβλήματος. Επι της ουσίας απαγορεύει τη διάσωση αδέσποτων από ιδιώτη με σκοπό την υιοθεσία, ενώ τιμωρεί τη μερίδα της κοινωνίας που ήδη νοιαζεται για τα ζώα συντροφιάς, ζητώντας τους να καλύψουν το κόστος ενός προγράμματος που αφορά τη δημόσια υγεία.

Δεν αγγίζει μία από τις βασικές αιτίες του προβλήματος: την αθρόα παράνομη εισαγωγή ζώων από puppy mills με σοβαρά προβλήματα υγείας αλλά και γενετικά προβλήματα. Αυξάνοντας τα πρόστιμα και τους περιορισμούς στους ιδιοκτήτες κινδυνεύει να ωθήσει περισσότερα ακόμα ζώα στην εγκατάλειψη. Δεν δίνει λύση στο trafficking αδέσποτων προς άγνωστους ιδιοκτήτες του εξωτερικού. Εξακολουθούμε να πληρώνουμε για να εισάγουμε ζώα με κακή υγεία ως καθαρόαιμα και αφήνουμε άλλους να κερδοσκοπούν με την εξαγωγή αδέσποτων.

Τι θα μπορούσε λοιπόν να περιέχει το νέο Νομοσχέδιο;

- Την απαγόρευση των εισαγωγών ζώων για εκείνο το χρονικό διάστημα, που απαιτείται ώστε να αποσυμφορηθεί το πρόβλημα των αδέσποτων. Τη φορολόγηση της αγοράς ζώων από εκτροφείς και εν γένει τη θέσπιση κινήτρων για την υιοθέτηση αδέσποτων ζώων, όπως η απαλλαγή από τα τέλη εγγραφής στα μητρώα ή η ένταξή τους στο αφορολόγητο οικογένειας.
- Τον έλεγχο από τα στοιχεία της βάσης δεδομένων για τις μαζικές υιοθεσίες σε κατοίκους εξωτερικού.
- Την ανάθεση της διαχείρισης των αδέσποτων στην αποκεντρωμένη περιφέρεια που θα αναλάβει το σχεδιασμό, την ίδρυση και τη λειτουργία διαδημοτικών κτηνιατρικών και καταφυγίων, ώστε να μπορεί το κράτος να ελέγχει, εάν πόροι του διατίθενται για τη νοσηλεία δεσποζόμενων και όχι αδέσποτων, να μπορεί να αναπτύξει έναν ευρύτερο σχεδιασμό για την επανατοποθέτηση για τη διαχείριση των αδέσποτων. Άμεση πρόσληψη κτηνιάτρων που θα επιτελέσουν το παραπάνω έργο, βοηθώντας στην πραγματική λύση του προβλήματος και μειώνοντας ταυτόχρονα την ανεργία των νέων κτηνιάτρων.
- Να περιληφθούν στην κακοποίηση οι συλλέκτες ζώων και τα ζώα που στερούνται κτηνιατρικής φροντίδας. Κομμένες ουρές και αυτιά να οριστούν ως αποδεικτικά κακοποίησης.

- Να θέσει ως υποχρεωτική την ετήσια κτηνιατρική εξέταση.

Μερικά από τα μαύρα σημεία του Νομοσχεδίου:

- Όσον αφορά στο ζήτημα της στείρωσης: Η στείρωση είναι μία επέμβαση που γίνεται για λόγους ευζωίας του ζώου, για να αποτρέψει κινδύνους, για να διευκολύνει τη συμβίωση. Αποτελεί καθαρά κτηνιατρική πράξη και οφείλει να πραγματοποιείται, μόνο από κτηνίατρο, ο οποίος είναι σε θέση να κρίνει την καλή υγεία του ζώου για την πραγματοποίηση του χειρουργείου. Για κανένα λόγο δεν μπορεί να είναι το αποτέλεσμα διοικητικής επιβολής με σκοπό την αποφυγή προστίμου, το οποίο προτείνει το νομοσχέδιο για όσους θεωρούν ότι δεν θέλουν ή δεν πρέπει να επέμβουν στο ζώο τους.
- Σε καμία περίπτωση δε θα γίνουμε ρουφιάνοι και βασανιστές όταν μας καλούνε να πληρώσουμε πρόστιμο για την περίθαλψη μη τσιπαρισμένου ζώου. Ο κτηνίατρος, στα πλαίσια της ηθικής και της επιστήμης, την οποία υπηρετεί, οφείλει να παρέχει τις υπηρεσίες του σε κάθε ζώο, το οποίο χρήζει περίθαλψης.
- Η επιβολή μέγιστης τιμολόγησης για την εφαρμογή τσιπ και την έκδοση διαβατηρίου, συμβάλει στην αύξηση της αντισυναδελφικότητας και του αθέμιτου ανταγωνισμού, ενώ ταυτόχρονα, περιορίζει την πληρωμή της παροχής υπηρεσιών, που βασίζεται στην κρίση του κάθε κτηνιάτρου.
- Τέλος, εντελώς άσχετη με την πραγματικότητα είναι η στείρωση όλων των δεσποζόμενων ζώων εντός έξι μηνών, και η ορολογική εξέταση όλων των σκύλων ετησίως σε διαπιστευμένο εργαστήριο.

Εάν ωστόσο, θέλουμε να διαφυλάξουμε την πραγματική ζωοφιλία, αλλά και τον ίδιο τον κλάδο μας, οφείλουμε να είμαστε εμείς αυτοί που θα θέσουμε τη βάση και τα κριτήρια για το νέο νομοσχέδιο και όχι οι διάφορες φιλοζωικές ομάδες, που κατευθύνουν έως τώρα την κουβέντα. Η υποβίβαση του ρόλου μας τόσο από πλευράς Πολιτείας, όσο και από πλευράς φιλοζωικών σωματείων πρέπει να σταματήσει. Οι φιλόζωοι με τους οποίους αγωνιζόμαστε δίπλα – δίπλα για να σώσουμε αδέσποτα και μη ζώα δεν έχουν καμιά σχέση με τους εισηγητές προστίμων που εκπροσωπούν τη φιλοζωία στην Ελλάδα.

Αυτό που δε μας αντιστοιχεί είναι διαδικασίες κλεισμένων των θυρών και δια μη εκλεγμένων αντιπροσώπων. Να αναλογιστούμε την απομαζικοποίηση τόσο των εκλογών όσο και των διαδικασιών του Συλλόγου, που μας φέρνουν σε αυτή τη θέση. Να δούμε φερ' ειπείν την τοποθέτηση του ΠΚΣ (αυτή που συζήτησε στα όργανα του, τη δημοσίευσε και την έδωσε στον υπουργό ώστε να καταγράψει την πρόταση του απέναντι στα μέλη του και την κοινωνία).

Στα χέρια μας βρέθηκε ένα νομοσχέδιο γραμμένο με τόση προχειρότητα, αντιεπιστημονισμό και έλλειψη κοινωνικής ευαισθησίας που ακόμα και αν κατέβαινε και ψηφιζόταν δε θα μπορούσε να υλοποιηθεί. Με τόσα προβλήματα στον κλάδο μας, ας αποτελέσει η κουβέντα αυτή, την αρχή για έναν δημιουργικό διάλογο, που θα φέρει συλλογικές λύσεις.